

תת"ע 13433/05/20 - נחשונב גבעון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 13433-05-20 מדינת ישראל נ' נחשונב
תיק חיצוני: 11250552285

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	נחשונב גבעון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 1.6.2020.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 11250552285 המייחס לו נהיגה במהירות של 141 קמ"ש בדרך שאינה עירונית בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 2.4.2020.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 30 ימים בניכוי הפסילה המנהלית אותה ריצה, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש הודה כי ההזמנה לדין נמסרה לידייו אך לטענתו היא אבדה לו ומשכך לא ידע את מועד הדיון ולא התייצב אליו. לטענתו, הוא עדכן את עורך דינו כי הדיון נקבע לחודש יוני וכן מסר לו כי הוא אינו זוכר את תאריך הדיון המדויק.

לטענת ב"כ המבקש הוא ערך בדיקה מדי יומיים שלושה עם מרכז המידע של הרשות השופטת באשר לפתיחתו של התיק, כאשר מבדיקות אלה לא עלה כי אכן נפתח תיק בעניינו של המבקש בגין הדו"ח. לטענתו, בתאריך 31.5.2020 ערך המבקש בדיקה האם קיים תיק פתוח כנגדו ומבדיקה זו עלה כי הוא לא נפתח.

המבקש הוסיף וטען כי אי ביטולו של פסק הדין יגרום לו עיוות דין חמור, שכן העונש שהושת עליו הינו חמור.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי מדובר בדו"ח תנועה מסוג הזמנה לדין שנמסר לידייו של המבקש עם תאריך לדיון.

לטענת המשיבה, בהתאם לפסיקה בלבול או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של נאשם לדיון שנקבע בעניינו.

המשיבה הוסיפה וטענה כי במסגרת גזר הדין שניתן בהיעדרו של המבקש, לא הושתה פסילה נוספת בפועל לכן מדובר בגזר דין ברף הנמוך ולא נגרם עיוות דין.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 נקבע:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** מיום 2.10.2003, ע"פ 4448/09 **קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל** מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

המבקש טען כי הוא ובא כוחו ערכו בירור באשר לפתיחתו של התיק בבית המשפט. עם זאת, היה על המבקש לערוך בדיקה בסיסית במרכז לפניות נהגים ארצי ולקבל את המידע המלא אודות הדו"ח לרבות מועד הדיון שנקבע בעניינו.

יודגש כי בקשה זו לא נתמכה בתצהירים של המבקש ובא כוחו המאמתים את טענותיהם העובדתיות.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניי המבקש לא כפר במיוחס לו ולא העלה טענות הגנה. עם זאת, טען המבקש כי העונש שהושת עליו הינו חמור.

בשים לב לחומרת העבירה, עברו התעבורתי של המבקש והעובדה שחרף אי התייצבותו נוכחה מתקופת הפסילה שהושתה עליו הפסילה המנהלית אותה ריצה, איני סבורה כי מדובר בענישה בלתי מידתית.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אלול תש"פ, 10 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.